

ПОПГЛЯД

31 березня 2016 року 3 (184)

газета Ужгородського національного університету

ЮВІЛЕЇ

Перший випуск ІТФу

НАКАЗ
м. Ужгород № 139-05 << 7 >> БЕРЕЗНЯ

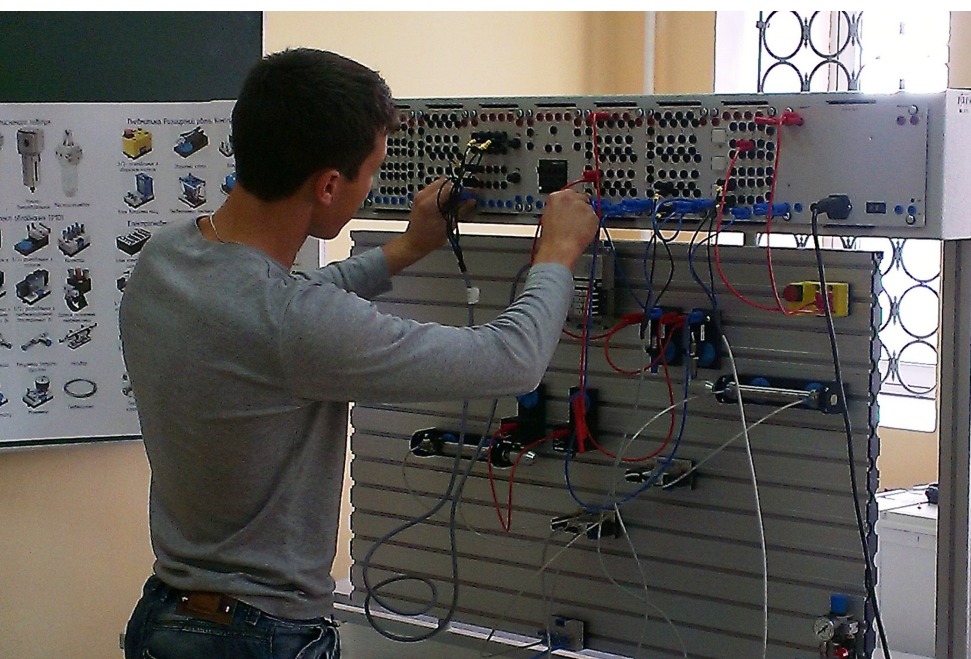
Про відкриття в університеті інженерно-технічного факультету

У зв'язку з відкриттям в університеті нових спеціальностей та у відповідності до рішення Вченої ради від 4 березня 1991 року
НАКАЗУЮ:

- Відкрити в університеті інженерно-технічний факультет з денною та заочною формою навчання із спеціальностями:
  - 12.01 - Технологія машинобудування;
  - 19.01 - Приладобудування.
- Факультет / його закладні курси / розмістити на базі СІТТУ - 3 та Технікуму електронних приладів, а спеціальні курси та проходження практик організувати в цехах та дільничних заводах "Турбогаз", "Ужгородприлад", ПО "Тиса", Металічного та інших. / Підтримка керівників вказаних підприємств є /.
- Першим деканом інженерно-технічного факультету призначити доцента Рубіша Ю. Ю.

Інженер — людина, здатна взяти теорію й приробити до неї колеса.
Л.ЛЕВІНСОН

Матеріально-технічне забезпечення факультету

Майбутні випускники на одному із сучасних заводів області знайомляться з умовами роботи й працевлаштування

7 березня 1991 р. в УжНУ було підписано наказ ректора №139-05 «Про відкриття інженерно-технічного факультету» з двома спеціальностями. Цьогоріч велика родина інженерно-технічного факультету святкує своє 25-річчя вже з п'ятьма випусковими кафедрами.

Інженери УжНУ пройшли свій 25-річний шлях

За час існування ІТФ став одним із престижних та необхідних підрозділів вишу, кузницею з підготовки інженерних кадрів для промислових підприємств не лише Закарпаття, а й України в цілому.

газ», приміщення якого викладачі ІТФу власними силами переобладнали згідно з умовами навчального процесу.

У формуванні факультету-ювіляра, вагома заслуга першого декана — кандидата фізико-математичних наук, доцента Юрія Рубіша, який працював на цій посаді до травня 2005 року. А живою легендою, незмінним організатором навчального процесу з перших днів становлення підрозділу була людина надзвичайної працелюбності, глибокого розуму та щирої душі — Олександр Омелянович Крицький. Він трудився викладачем на загальнотехнічному факультеті, а далі — методистом на інженерно-технічному.

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Сьогодні на інженерно-технічному підрозділі підготовку фахівців забезпечують п'ять випускових кафедр: приладобудування; технологія машинобудування; електронних систем; міського будівництва та господарства; комп'ютерних систем та мереж.

На факультеті створено всі необхідні умови для впровадження якісного навчального процесу та залучено висококваліфікований професорсько-викладацький склад. Заняття проводяться по-різному. Для цього функціонують навчальні та наукові лабораторії, три комп'ютерні класи з виходом до мережі Інтернет.

Нині на денній та заочній формах навчання здобувають фах близько 500 студентів. Під час підготовки курсо-

вих, дипломних, магістерських робіт студентів мають можливість користуватися сучасним обладнанням підприємств області. Останні щорічно інформують молодь ІТФу про виробництво, досягнення, умови праці.

ДОЗВІЛЛЯ

На інженерно-технічному факультеті досить насичена програма культурних заходів. Юнаки й дівчата беруть активну участь та перемагають у загальноукраїнських наукових олімпіадах, конкурсах.

Майбутні інженери приділяють достатньо уваги громадському життю, займаються художньою самодіяльністю. Створено спортивні команди, котрі стали багаторазовими призерами турнірів із футболу, баскетболу, шахів, Спартакіади УжНУ.

Студентський актив та керівництво ІТФу організують різні тематичні вечори: День інженера, День першокурсника, Кубок декана тощо. Тут молодь чи не найяскравіше розкриває таланти.

Юнаки й дівчата інженерно-технічного добуваються до заходів, котрі організують університетські органи студентського самоврядування. Так, зокрема здійснено наймасовіший похід на Говерлу, різні флешмоби, благодійні заходи, акцію «Чисте серце».

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Здобувачі фаху можуть не хвилюватися з приводу пошуку роботи. Адже керівництво факультету активно контактує з підприємствами області, про що свідчать

відповідні договори про співпрацю.

Високий рівень знань випускників ІТФ з електроніки, механіки, будівельних конструкцій, комп'ютерних технологій, систем автоматизованого проектування сприяє успішному працевлаштуванню в будівельних організаціях, на сучасних підприємствах області, в організаціях, які займаються розробкою програмного забезпечення, в установах волоконно-оптичних ліній зв'язку, відділах радіоелектроніки, захисту інформації, стандартизації й метрології, виробництва, логістики.

Під час проведення виробничих, переддипломних практик, презентацій та навчальних екскурсій випускники знайомляться з підприємствами та умовами праці на них. Своєю чергою, роботодавці мають можливість оцінити фаховий рівень студентів та їх ставлення до роботи.

Для тих, хто прагне працювати ще будучи студентом, створено графік роботи, погоджений із деканатом і підприємством.

Упродовж останніх років дипломовані інженери майже стовідсотково працевлаштовані.

У цілому за 25 років життя на інженерно-технічному факультеті плідно розвивається. Родині підрозділу є чим пишатися й чого прагнути. Залишається тільки побажати, щоб наступна чверть віку була такою ж насиченою та результативною. Віват ІТФ!

За матеріалами деканату підготувала Марія ТУРЯНИЦЯ,
студентка відділення журналістики.

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

Освіта надає людині гідність, та й раб починає усвідомлювати, що він не народжений для рабства.

Дені ДІДРО

ВІТАЄМО! Володимиріві СМОЛАНЦІ - 55!

2 квітня відзначатиме день народження очільник нашого університету, доктор медичних наук, професор, голова Української асоціації нейрохірургів Володимир СМОЛАНКА. У його скарбниці життєвого й професійного досвіду — чимало здобутків, якими пишається весь УжНУ.

Шановний Володимире Івановичу! Широ вітаємо з днем народження. Нехай Вам завжди світить сонце успіху, щодня відкриваються нові горизонти, звідусіль надходить підтримка для реалізації грандіозних проєктів. Міцного здоров'я, радості, сімейного затишку, душевного тепла та нових перемог! Хай альма-

матер під Вашим керівництвом досягне найвищих щаблів у своєму розвитку!
Колектив ДВНЗ «УжНУ».

ФОТОФАКТ

17 — 18 березня в холі головного корпусу УжНУ закарпатський краєзнавець Владислав ТОВТИН презентував мобільну виставку під назвою «Народна війна». На стендах розміщено архівні матеріали, які стосуються історичних подій в Україні 1917 — 1932 рр. Розповідь про ті часи з уст автора експозиції мали можливість почути всі охочі.

ПРОГРАМИ

«Ромські студії»

Свого часу Конфуцій мовив: «Сповідуючи різні принципи, складно знайти спільну мову». І для того, щоб цю мову віднайти, у стінах альма-матер провели презентацію інтегрованої сертифікатної програми «Ромські студії в УжНУ».

курс є формування толерантного ставлення до ромів в українському суспільстві. Проєкт охоплює етногенез, історію і культуру, голокост (Параїмос, Калі Траш, Самударіпен), соціологію, громадсько-політичний рух ромів.

Відповідні дисципліни допоможуть опанувати доцент Михайло Зан, Наталія Зіневич, учитель вищої категорії, відмінник освіти України Євгенія Навроцька, викладач історичних наук, викладачі суспільних наук Мирослав Горват та Петро Габрин.

Григорій ГИРЕВИЙ,
студент відділення журналістики.

«Найперше завдання «Ромських студій» — подолати стереотипи, від яких більшість із нас залежні з дитинства», — коментує проректор УжНУ Мирослава Лендбел. Адаже метою названого

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

Вчена рада УжНУ підбила підсумки роботи Наукової бібліотеки УжНУ, обговорила діяльність спеціалізованих учених рад із захисту дисертацій, погодила план інноваційного розвитку альма-матер.

За традицією, ректор УжНУ перед початком обговорення привітав іменинників. Відтак обрали п'ятьох професорів і трьох старших викладачів різних кафедр, затвердили 111 тем дисертацій аспірантів першого року навчання, рекомендували до друку 12 видань.

Директор університетської бібліотеки Марія Медвідь відзвітувала про діяльність колективу, акцен-

ПРЕС-КЛУБ

На розширеному засіданні Прес-клубу молодого журналіста «Медіаперспективи» студенти й викладачі обговорювали питання важливості пошуку історичної правди з відомим українським журналістом і публіцистом Вахтангом КІПІАНІ.

Такі відкриті лекції представники Українського католицького університету проводять у всій Україні з метою обміну думками та ідеями. Зустріч в Ужгороді гість розпочав тезою: ми пишемо тексти, які впливають на суспільство і які в майбутньому будуть важливими матеріалами для дослідження історичної спадщини краю, держави в цілому. Як очевидці певної події по-різному відтворюють факти, так і в роботі медійника простежується елемент суб'єктивізму. Однак ми повинні цікавитися минулим, щоб адекватно реагувати на виклики сучасності.

В.Кіпіані радив бути не тільки журналістами, а й насамперед громадянами; перевіряти факти перед їх оприлюдненням; рекомендував сайти з історії, якими слід послуговуватися в діяльності; наводив конкретні приклади відображення вагомих історич-

ЗУСТРІЧІ

«...Война — это «искаленные судьбы. Война — это сожженные города... Война — это запах гноя, гари, а не пафосные монологи и красивые поступки...»

Передсмертні слова мужнього героя Івана Сотника охоплюють спазмом душу. Адаже другий рік поспіль на Сході України триває збройна боротьба, яка щоразу забирає життя нових воїнів-патріотів.

Щоб відверто поговорити про війну, 14 березня ужгородський хірург Олександр Данилюк, який пройшов Майдан та буремні події на Донбасі, зустрівся зі студентами нашого університету. Героїчний закарпатець, котрий урятував життя не одного українського військового,

СПОРТ

Вальма-матер проводять уже IX загальноуніверситетську спартакіаду серед викладачів та співробітників УжНУ.

Цьогоріч захід стартував змаганнями із шашок. Перше місце виборола команда хімічного факультету, друге — інженерно-технічного, а третє — економічного.

У шаховому протистоянні, що складалося з чотирьох турів, серед 13 підрозділів тріумфували історики, другими стали математики, а третє місце посіли гравці з медфаку.

Із-поміж представників настільного тенісу кращі команди із 12 зареєстрованих — у медиків (уже традиційно незаперечні лідери), кафедри фізвиховання та економістів.

За пальмою першості в бадмінтоні суперничали 22 команди. Найкращі результати в

Захищаємо дисертації, «електронізуємося» та інноваційно розвиваємося

тувавши увагу на бажанні йти в ногу з часом, зокрема електронізувати версії традиційних каталогів, книжок (шляхом оцифрування) тощо. На початок 2016 року зафіксовано вже 132280 звернень до електронного репозитарію нашої книгозбірні.

За словами вченого секретаря Олени Мельник, упродовж 2015 р. захищено 38 кандидатських та 1 докторську дисертації. Доповідач наголосила, що спеціалізовані вчені ради у вищій функціонувати гласно та прозоро, публікуючи інформацію про ті чи інші зміни на офіційній сторінці вишу в розділі «Наука».

Концепцію інноваційного роз-

витку УжНУ виголосили її автори — директор ННІ євроінтеграційних досліджень Іван Артёмов, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин Володимир Приходько та директор Центру кар'єри УжНУ Тетяна Бутурлакіна. У їхніх доповідях висвітлено базові напрямки трансформації ВНЗ, зокрема створення нових науково-педагогічних шкіл, формування партнерських зв'язків університету, упровадження системи елітної підготовки фахівців і стимулювання всіх представників навчального процесу у виші тощо.

Олеся МАТІЙ,
«Погляд».

Вахтанг КІПІАНІ: «Знання історії потрібне для виживання»

них подій у сьогоднішні, зокрема йшлося про часто неусвідомлене перейменування вулиць, площ, проспектів; наявність пам'ятників радянським діячам; опитування жителів усіх регіонів нашої країни щодо формування списку «Великих українців».

Вахтанг Кіпіані зауважив: «Історія — як закони: важлива для нас. Якщо людина не знає законів, то потрапляє до в'язниці. Якщо не знає історії, потрапляє не до в'язниці, а в різні халепи, нерідко й доленосні: піддається обману, живе за нав'язаними кимось

думками. Знання історії потрібне для виживання. З іншого боку, це цікаво. Чим більше знаємо, тим є розвиненішими. Якщо зайдете в польський книжковий магазин, знайдете там близько 20 історичних журналів, в американському їх побачите понад 50, а в українському — нуль». Звідси й питання доцільності вивчення минулого. Важливо, як ми маркуємо простір. Тому роль журналістів особливо вагома для пошуку й створення історичної правди.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Відверто про війну...

згадував ситуації в місцях бойових дій, зокрема відхід наших хлопців із Дебальцева.

Розповідь Олександра не залишила байдужим нікого. За його словами, із 9 лютого 2015 року розпочалися найважчі дев'ять днів життя: довелося займатись окопною хірургією, аналогів якої немає в сучасній Україні ще з часів Другої світової війни. Тільки згідно з офіційними даними за вказаний період у «кривці» О.Данилюка прооперували 95 військових. «Умови були жахливі, препаратів не вистачало, але все ж ми працювали», — згадував гість. Він поінформував і про бойові дії, які точилися поблизу Щастя, коли доводилося виїжджати на місце та забирати поранених шкільним автобусом;

пригадав також імена побратимів і тих бійців, із якими святкував демобілізацію. Такі спогади викликають щирі сльози.

Наприкінці О.Данилюк подякував усім волонтерам і людям, котрі надають хоч би мінімальну допомогу, адже на фронті навіть малюнок, зроблений дитячою рукою, може допомогти солдату не втратити віру у світле майбутнє.

Наразі Олександр демобілізований із війська, однак продовжує роботу в Ужгородській центральній міській лікарні й не забуває про наших військових, допомагає бійцям і волонтерам, а ще дописує книжку про Дебальцево.

Марія ШЕЛЕЛЬО,
студентка відділення журналістики.

На спартакіадній хвилі

індивідуальному заліку продемонстрували Я.Куляба (факультет післядипломної освіти й доуніверситетської підготовки), В.Гомонай (юрфак) та Ш.Ковач (кафедра фізвиховання). Серед жінок «золото» виграла М.Ткач (природничо-гуманітарний коледж), срібну нагороду — Р.Жовтані (факультет туризму та міжнародних комунікацій), а третью була Н.Семаль (кафедра фізвиховання). Щодо загальнокомандних результатів, то першу трійку сформували ПГК, юрфак і кафедра фізвиховання.

У плаваний з-поміж представників 8 структурних підрозділів найкраще пройшли дистанцію Р.Славик (географічний факультет, I місце), В.Сідун (коледж, II), Р.Завадяк (економічний підрозділ, III), а серед жінок — С.Рибар (коледж,

I місце), О.Сергієнко (медичний, II), М.Петрушко (кафедра фізичного виховання, III). За підсумковим рейтингом «бронзу» здобув економічний факультет, «срібло» — кафедра фізвиховання, а «золото» — коледж.

Серед 15 волейбольних команд знову свій клас підтвердили фізики, другими стали економісти, а третє місце — у філологів.

Переможців нагородили кубками, а призерів — медалями та грамотами. Спартакіада ще триває.

Олеся МАТІЙ,
Марія ЗЕЛІНСЬКА,
«Погляд».

Даним абзацом

• **НАРАДИ** • У залі вченої ради нашого університету провели зібрання щодо результатів міжнародного співробітництва. Підбили підсумки відповідної роботи, проаналізували укладені угоди за останні два роки, а також окреслили нові перспективи співпраці, які пропонують закордонні колеги.

• **УРЕКТОРАТІ** • УжНУ відбулася нарада за участю проректорів університету, професорів Мирослави Лендбел та Ігоря Студеняка й очільників структурних підрозділів, які здійснюють інформаційно-видавничу діяльність в альма-матер. Під час зустрічі йшлося про налагодження більш тісної взаємодії між прес-службою, Медіацентром, редакцією газети «Погляд», редакційно-видавничим відділом, видавництвом «Говерла». Крім того, керівництво вишу представило нового керівника відділу зв'язків із громадськістю, заслуженого журналіста України Василя Ільницького.

• **СПІВПРАЦЯ** • УжНУ підписав договір про співробітництво з Донецьким національним університетом. Адаже у зв'язку з окупацією Донбасу його освітнім закладам доводиться відновлювати матеріально-технічну базу, шукати партнерів, студентський контингент, тобто нові можливості для розвитку.

• **НОВОВВЕДЕННЯ** • У нашому виші провели публічні торги державних закупівель і послуг через електронну систему Prozorro. Завдання цього проєкту — відкриті й раціональне спрямування держбюджету, а також боротьба з корупцією.

• **ДОСЯГНЕННЯ** • Директор НДІ державно-конфесійного права та державно-церковних відносин, доцент кафедри міжнародного права Олександр Білаш виграв індивідуальний грант — місяць стажуватиметься у Віденському університеті.

• **ЗАХОДИ** • Першу Всеукраїнську школу з митного права організували в УжНУ представники юридичного факультету та Закарпатського осередку Ліги студентів АПУ. Приїхали також правники з різних регіонів України.

• **УТРАТИ** • На 82-му році перестало битися серце Василя ГОЛОВЕЯ. Його згадують як чуйну, скромну й надзвичайно працювиту людину.
Інф. «Погляду».

ПАМ'ЯТНІ ДАТИ

«Карпатській Україні» – 77 років!

УжНУ долучився до святкування річниці вікопомної історичної події — проголошення державної самостійності на території нашого краю — провівши серію військово-патріотичних та освітніх заходів спільно із Закарпатською обласною організацією Товариства сприяння обороні України, Ужгородським міським об'єднаним комісаріатом та ГО «Громадський конвент». Зокрема, у приміщенні ректорату відбулася дискусійна панель за темою: «Карпатська Україна: джерела та інтерпретації».

Захід розпочала проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьел. Відтак слово мав головний редактор журналу «Миротворець», представник ГО «Громадський конвент» Павло Гомонай.

Аспірант кафедри історії України Павло Худіш оприлюднив нові дослідження з проблематики Карпатської України.

Серед відомих диспутантів були доценти: декан історичного факультету Володимир Фенич, Володимир Гуцул, Маріан Токар та інші учасники. Дослідження та оцінка подій того часу, відомі постаті — далеко не повне коло питань, які вдалося розглянути. Присутні мали змогу подивитися й історичну літературу.

Не обійшлося також без пока-

зу символічних світлин, узятих із відомого американського журналу LIFE. На фото простежується фактично весь процес творення Карпатської України. А на завершення присутні переглянули документальний фільм під назвою «Карпатська Україна», де все сказане побачили на власні очі.

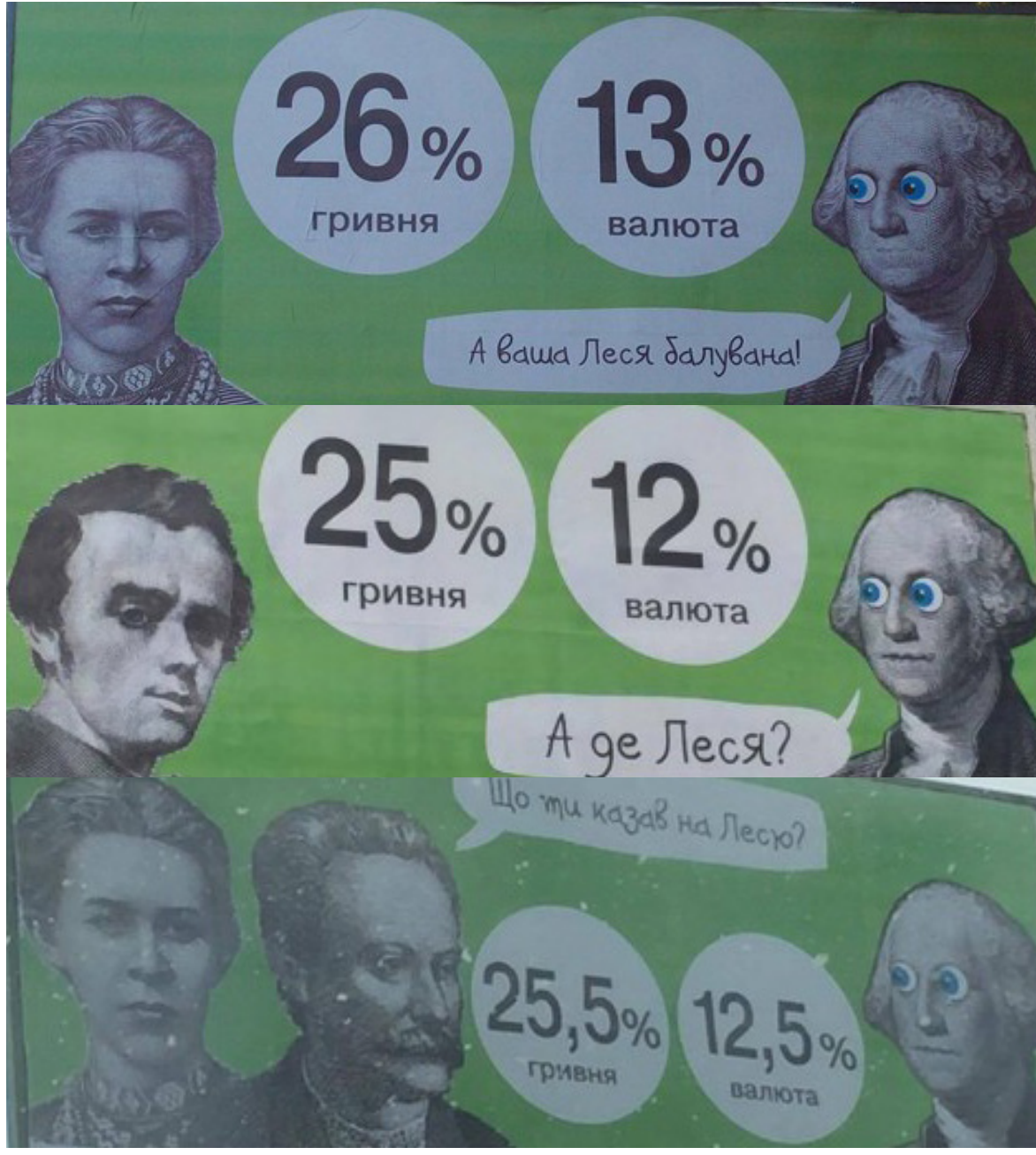
Андрій ЧИЖЕВСЬКИЙ,
студент відділення журналістики.

ПРОУКРАЇНСЬКЕ

Вульгарність, удавана добродішність, несмак... Дефініція кітч? Не тільки! Саме вищенаведені слова лаконічно й водночас яскраво характеризують білборди, які вже тривалий період «прикрашають» українські міста. Думаєте, ідеться про передвиборчу рекламу? Ні! Остання, як то кажуть, квіточка. А ягідки проблеми найкраще проілюструють непристойний анекдот «Ваша Галя балувана» та благородна справа популяризації української валюти, поєднані на одному рекламному щиті. Ось так ми змінюємося, крокуємо до Європи, відверто знищуючи національні святині.

Патріотизм під парасолькою, або Конфуз, що трапився з національними святинями

Чому Леся Українка? Невже поетеса, котра за 42 роки життя збагатила нашу літературу довершеними зразками особистої, пейзажною та громадянською лірикою, заслуговує на таке приниження, як порівняння (навіть соромно писати) з вульгарним анекдотом?! Невже людина, яка з дитинства боролася з невиліковною хворобою, попри те «крізь сльози сміялась» і «серед лиха співала пісні», мусить убирати в себе аж занадто прискіпливий погляд першого американського президента?! Звісно, ці величезні очі Дж.Вашингтону домалювали у фотошопі, але ж факт залишається фактом. «Сором і жаль за мою країну просто гризе мене...», — напевно, і зараз такою самою була б реакція Лариси Петрівни на вищесказане, як і в листі до М.Павлика (7(19) квітня 1895 р.).

Найбільш прикро те, що цього-річ відзначаємо 145 річницю від дня народження Лесі Українки. До речі, виходить парадоксальна ситуація. У травні 2015 р. соціологічна група «Рейтинг» (ratinggroup.ua) провела опитування з метою визначення найвидатніших українців усіх часів. Згідно з результатами, третю сходинку після Тараса Шевченка та Богдана Хмельницького респонденти віддали саме Ларисі Косач. Тобто наші громадяни не просто прихильно ставляться до відомої поетеси. Водночас я простежила реакцію співвітчизників на сумнозвісну рекламу «А ваша Леся балувана». Наведу кілька коментарів під відповідними матеріалами на сайті PRportal, які є у відкритому доступі: «Креативно», «прикольну...», «в повному захваті! Вважаю, що це дуже по-нашому, а значить — патріотично. Ну і безумовно дотепно!» Були й протилежні думки: «Невже проковтнемо таку наругу над національними святинями?», «підло і нищо, не проковтнемо!»

Провівши власне міні-дослідження, можу резюмувати: у 60 % відгуків спостерігається висловлення захоплення такими білбордами. Ось маємо дисонанс: поетеса в трійці найвідоміших українців, проте багато хто насолоджується кітчевим мистецтвом у симбіозі з глузуванням. А це — немов дві річки, які ув'язуються в один широкий пас аморальності й на кожному повороті засмічуються новими «викидадами» нелюбові до рідної землі. Ще в 1891 р. Лариса Петрівна писала: «Україно! Плачу

сльозами над тобою <...> Ох, сльози палкі — вони душу палили, Сліди полишили огністі навіки. Ті жалі гіркі — вони мені серце зв'ялили! Даремні для нього всі ліки...»

Завжди в соціумі знаходяться активні особистості, котрі беруть ініціативу у власні руки. У нашій ситуації з рекламою одні подавали скарги до голови Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі, інші писали про крик душі в соцмережах. Галина Данильчук, завідувач відділу виставок Рівненського обласного краєзнавчого музею, іще 7 листопада минулого року зазначала у «Фейсбуку»: «Пробач, Лесю... Пробач за невігластво грошових мішків, які дозволяють собі твоїм світлинам іменем вульгарно рекламувати свої прибутки... А ми проходимо повз це хамство і... ковтаємо... Ми ж — українці, нація, яка нібито гордиться ВЕЛИКОЮ УКРАЇНКОЮ! Реклама такого змісту має бути знесена!!!!!!!!!!!!!! І це не лише моя думка... Зустрічала немало поважних людей, які були в жасі від цієї потворної реклами...»

Мені вдалося поспілкуватися з пані Галиною, котра так відгу-

кується стосовно причини потурання аморальним зразкам культури: «Автори бордів, звичайно, ідуть за принципами реклами: «Ага!», «зачепило!», «значить, ви вже наші!» Неважливо, яка реакція, аби лише вона була... Вони свого досягають...» А вихід із кризи — «Та хоч би не мовчати! І більше тиснути на владу, яка має тримати на пульсі все життя в країні — і економічне, і оборонне, і захищати національні інтереси в усьому». У цій ситуації два виходи: мовчати, у тій ситуації підтримуючи «креативні» білборди, чи висловлювати свою позицію й робити все, аби таких «зразків» мистецтва було якомога менше. Тут доречні слова Лесі Українки: «Або погибель, або перемога — Сі дві дороги перед нами стане... Котра з сих двох нам судитись дорога? Дарма! Повстанем, бо душа повстане». Вибір за кожним із нас...»

Отримавши неодноразового вербального прочухана від небаждужих до національних цінностей громадян, банк не зняв рекламу, а пішов далі... Приблизно, як гама до-мажор, у якій після ноти «сі» знову потрібно грати «до, ре, мі...» І вдруге менеджери передали

куті меду. Сформували «любований» чотирикутник. У наступному білборд-«шедевр» Лесю Українку замінив Тарас Шевченко. Він знаходився напроці Джорджа Вашингтона й пропонував гривневий депозит по 25 %, натомість американець — удвічі менше, по 12 % у доларах і запитував Кобзаря: «А де Леся?» На дебютному рекламному щиті біля відомої поетеси красувалися 26 %. Рухаємося вниз: новий український герой — і зменшення ставки на один відсоток. Кітчевий ансамбль завершує білборд, де, процитую PRportal, «за Лесю вступив Іван Франко і «вдарив» по Вашингтону — 0,5 %». Каменяр твердо запитує першого американського президента: «Що ти казав на Лесю?» З одного боку, протекціоністську політику здійснено. Водночас процентна ставка у вітчизняній валюті збільшилася до 25,5, а в доларах — до 12,5 %. Чому саме з такими коментарями з'являються Т.Шевченко, І.Франко, стаючи на захист Лесі Українки? Дивною є й поведінка Дж.Вашингтона. Словом, у цьому лабіринті ідей можна зупинитися до кінця життя...

Розглянемо ще один бік медалі... Можливо, банк, готуючи рекламу, зовсім не хотів образити відомих письменників. Припустимо, поставив благородну мету — популяризувати українську валюту. Економіка вже тривалий час залишається хронічною недоугою країни. А без економічної складової в Європу зась! Та в будь-якому разі аморальність на білбордах простежується. Депозит і література — далеко не паритетні. Тим паче, образ поетеси сформований у контексті вульгарного анекдоту. Це знущання над особистостями, котрі справді любили Україну всім серцем і душою. «А де Леся?», «Що ти казав на Лесю?» — зазначені вислови теж недоречні, адже переносять у світ сварок, пліток, зради тощо...

Безумовно, ті, хто поважає вітчизняних геніїв, не змінять думку про них навіть попри існування негативного іміджу. Водночас слід зважити на ще один аспект — дітей! Їхня свідомість формується не тільки на основі шкільних занять, а й білбордів. Особливо якщо в місті їх стільки, що не вистачить пальців, аби перерахувати. Крім того, реклама про Лесю Українку часто транслюється й на провідних вітчизняних телеканалах.

Благородна мета з невдалими утіленням ідеї. «Треба брати ввічливо, а не горінням», як писав М.Дочинець. У народі кажуть: дотепно, там і вретесь... Ми не знаємо своєї історії. Звідси й неповага до національних цінностей. Можливо, і несвідомо. Проте частіше цікавий результат, а не спосіб його досягнення.

Навіть якщо рекламу готували з метою створення позитивного іміджу гривні, то все одно білборд «А ваша Леся балувана» — вияв псевдопатріотизму, витканий нитками бізнесу та меркантильності... А останнього нині слід боятися, як флібустьєрів у XVII—XVIII століттях. «Ми паралітики з блискучими очима. Великі духом, силою малі. Орлині крила чуєм за плечима. Сами ж кайданками прикуті до землі», — зауважувала Л.Косач. Іще багато води має втекти, щоб ми позбулися кайданів показної відданості своїй державі. А це буде складно зробити, доки українські міста тримають в обіймах реклами, на які соромно дивитися.

Можна всістися на хвилю чекання й сподіватися на вирішення проблеми. Інший варіант — не мовчати, викривати в характері сміливості і зважуватися на відчайдушні вчинки задля держави. Головне, аби такі вияви псевдопатріотизму, як білборди з Лесею Українкою, на фоні економічних перипетій не стали пароксизмом. Бо ми користуємося патріотизмом як парасолькою: коли спекотно чи падає дощ — захищаємося від цих природних явищ; коли жії не потрібно, ховаємо вдома в якомусь із закутків. Під час спалаху оптимістичних чи вкрай трагічних подій набагато легше показати себе патріотом, ніж залишатися ним і під час штилю. Інакше трапиться ще не один конфуз із національними святинями...

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ПОСТАТІ УЖНУ

Аргентинський поет, прозаїк і публіцист Хорхе-Луїс Борхес написав мови: «Благословенними є щирі серця, бо їхнє щастя полягає в доброчинності, а не в очікуванні нагород».

Саме таким є засновник юриспруденції в Ужгородському національному університеті, нині завідувач кафедри цивільного права, професор Василь ФАЗИКОШ, який нещодавно зустрів 70-ліття. Він — людина, котра не прагне ніяких подяк, людина, котра, дивлячись на плід своєї праці, відчуває гордість.

Дуже рада, що мені вдалося поспілкуватися з цією надзвичайно приємною особистістю. Уже з перших хвилин бесіди відчувалася затишна атмосфера: чи то погода так гарно підіграла, чи просто промінь доброти Василя Георгійовича зігрів розмову. А вже встояти перед його усмішкою не зможе, певно, ніхто.

Родом Василь Георгійович із села Макарево (Мукачівщина), ввірив у родині колгоспників. На запитання, чому вибрав саме стихію юриспруденції, відповідає: завжди цього хотів. Уже після завершення кооперативного технікуму знав, що буде юристом. Ще в армії вольовий юнак старанно готувався вступати до Харківського університету: студював історію, іноземну мову, вчився писати твори. «Тоді служили три роки. Був час готуватись. Усі хлопці вступали в інститути тільки після військової служби. У 22 роки ми лише йшли вчитись, а нині в такому віці студенти вже завершують навчання», — з усмішкою розповідає ювіляр.

До Харківського юридичного інституту імені Дзержинського вступив із першої спроби й закінчив заклад із відзнакою. Спочатку (і тривалий час) працював суддею в Запорізькій області, а згодом — і на Закарпатті. Невдовзі захистив кандидатську дисертацію. Усе прагнув повернутися на малу батьківщину: «Щось кликало назад. Ще й коли переїхав, то запросили викладати. Вирішив трішки змінити своє життя, хоч не міг подумати, що колись покину суддівство».

В.Фазикош каже: навчати молоді набагато приємніше ніж зби-

Із юридичної когорти

Слово про Василя ФАЗИКОША

ратися в залу засідань, що постійно супроводжується негативом. Навчавши радше кожному студентському успіху. Засновник юрфаку згадує, що перші кроки на шляху розвитку підрозділу давалися нелегко: «Було важкувато. Усе починав сам. Тоді на економічному факультеті створили відділення правознавства й функціонувала одна кафедра — правознавства. Я працював її завідувачем та викладачем. Один! Поступово залучали інших знавців своєї справи. Пам'ятаю: завжди говорили: мовляв, у нас мало кандидатів наук, але з роками дійшло до того, що сьогодні за цим показником і деякі провідні міста «переганяємо». Ну а першопрохідцями були 25 студентів, і 18 із них отримали дипломи».

В.Фазикош пишається вихованцями: «Зараз у Верховній Раді чотири наші випускники, народні депутати: Валерій Пацкан, Павло Балага, Павло Пинзенік і Юрій Чижмарь — один із перших, хто закінчив юрфак. У Закарпатській області чимало колишніх студентів підрозділу працюють суддями, прокурорами. Звичайно, гордість переповнює!»

Найвагомішим своїм досягненням ювіляр вважає створення повноцінного юридичного підрозділу.

Доводилося робити все самостійно, думати, як краще реалізувати ідеї, важливі не просто для одного колективу, а для всього Закарпаття.

...Василь Георгійович — людина з активною життєвою позицією. У вільний від викладання час стежить за станом здоров'я, у вихідні пореєється на городі й часто жартує: «В університеті «вирощую» спеціалістів, а вдома, на ділянці, — сільську продукцію...» Ще має справжнє кохання — дружину, із котрою разом уже 46 років, починаючи зі студентських років. І якби була можливість змінити життя, залишив би все, так як є. Хіба що трохи б дещо вдосконалив. Головне — любити свою роботу. А молоді радять обирати спеціальність за покликом душі. Тим паче, коли йдеться про таку галузь, як юриспруденція.

На завершення хочеться побажати Василю Георгійовичу ще багато літ пропрацювати у своїй стихії, і щоб кожний рік був багатим як на урожай овочів, вирощуванням яких опікується, так і на «урожай» фахівців юридичної галузі.

Марія ШЕЛЕЛЬ,
студентка відділення журналістики.

ОДНИМ ОБЗОРЦОМ

• **МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ** • Представники УжНУ зустрілися з командою проекту TEMPUS із метою обговорення перспектив розвитку альма-матер. Для цього потрібно переймати прогресивний досвід інших ВНЗ. Зокрема, ректор нашого вишу В.Смолака поділився результатами стажування в Латвійському університеті. Також очільник підписав рамкову угоду про співпрацю з названим закордонним освітнім закладом.

На міжнародній конференції в УжНУ за підтримки норвезьких грантів і держбюджету Словаччини обмінювалися ноу-хау з метою ефективного управління Шенгенським кордоном. Проректор М.Лендьял зауважила про важливість налагодження таких зв'язків. Словацькі колеги пообіцяли стимулювати й надалі.

Ректори, проректори, члени міжнародної групи експертів наукового проекту, науковці УжНУ та Кошицького технічного університету зібралися для проведення Міжнародної науково-практичної конференції в рамках реалізації проекту, який фінансує Міжнародний вищеградський фонд. У Науковому парку ТЕХНИКОМ вищезазначеного словацького вишу говорили про інноваційну роботу, а саме про необхідність функціонування наукових парків як невід'ємної складової науково-технічного потенціалу ВНЗ.

Центр кар'єри УжНУ взяв участь у Ярмарці вакансій-2016. На захід запросила Американська промислова палата в Словацькій республіці. Зібралися всі (зокрема, студенти, випускники), хто займається пошуком вільних робочих місць із метою професійної реалізації. Вакансії пропонували відомі компанії Lear Corporation Seating, CassaCloud, AT&T Global Network Services, T-Systems Slovakia, Tatravagónka Poprad тощо. Закордонні партнери планують співпрацювати з нашим вишем та регіоном у цілому. А залучатимуть випускників та студентів через Центр кар'єри альма-матер. Саме до цього підрозділу всі охочі й можуть звертатися за докладнішою інформацією.

Представники юридичного факультету УжНУ побували з робочим візитом у Люблінському католицькому університеті. Декан юрфаку Я.Лазур та його заступник із міжнародних зв'язків, доцент О.Білаш із польськими колегами, зокрема деканом факультету права, канонічного права та адміністрації, професором П.Станішем, обговорили питання стосовно співпраці між підрозділами, а саме обмін викладачами й студентами, залучення іноземних науковців до спеціалізованої вченої ради в адміністративного та конституційного права тощо.

• **ЗВЕРНЕННЯ** • Відповідно до результатів службової перевірки щодо з'ясування обставин, пов'язаних зі справою про нелегітимне видання дипломів попереднім керівництвом нашого вишу випускникам Міжнародного інституту підприємництва і права м. Прага, УжНУ звернувся до прокурора Закарпатської області та начальника Головного управління національної поліції в Закарпатській області з приводу належного розслідування кримінального провадження, зареєстрованого ще наприкінці минулого року. Справа, що набула суспільного резонансу завдяки заяві Міністра освіти і науки С.Квіта, досі поки без зрушень знаходиться в Ужгородському відділку поліції. Тим часом офіційний сайт УжНУ повідомляє, що Шевченківський районний суд Києва розглянув справу до профільного міністерства за позовом попереднього ректора про поновлення його на роботі й ухвалив рішення відмовити в задоволенні позову.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Сергій СУХАРЕВ: «...ми не успадкували природу від минулих поколінь, а позичили її в майбутніх»

чимало питань, одне з яких — демографічне. За прогнозами, у середині XXI століття на планеті може бути понад 11 мільярдів жителів, що матиме непередбачені наслідки.

— **Перша надглобальна проблема. А тут і регіональних вистачає. Узяти хоч би Закарпаття...**

— Якщо брати до уваги нашу область, то постає одразу декілька основних питань. По-перше, йдеться про забруднення повітря, що пов'язано зі зростанням кількості автотранспорту в межах краю, насамперед транзитного. Безумовно, це безпосередньо впливає на стан здоров'я населення. І хоч ми вважаємо Закарпаття умовно чистою територією України, частота онкозахворювань аномально висока (такі канцерогенні речовини, як бенз(а)пірен та формальдегід, викликають рак, і на жаль, їх концентрація в атмосфері, як показують окремі дослідження, у місцях скупчення великої кількості населення часто перевищує гранично допустиму концентрацію.

По-друге, маємо проблему малих річок. Їх є понад дев'ять тисяч (беручи до уваги й потічки). Більшість — недосліджені й украй вразливі. Це зумовлено не тільки байдужим ставленням людей і засміченням заправ продуктами життєдіяльності, а й замулюванням унаслідок ерозії та стихійної рекреації.

По-третє, не знімається з порядку денного й питання лісистості, адже статистика показує, що площі рубок, зокрема суцільних, зростає. Значна кількість дерев у нас хворіє. Насамперед вражають

короїди (особливо страждають смерекові насадження), відтак шкоди завдають вторинні процеси у вигляді ерозії, зсуву ґрунту тощо.

По-четверте, це проблеми поводження з побутовими відходами. Хоч в області прийнята відповідна програма, та в більшості випадків тверді побутові відходи складають просто неба на санкціонованих і несанкціонованих сміттєзвалищах. У краї практично відсутні паспортизовані полігони побутових відходів, а вкрай гостро така проблема постає в гірських і передгірських районах.

Маємо й інші питання, які потребують комплексного розв'язання. Особливо на фоні аномальних природних умов. Говорити можна багато, але прикро, що держава здійснює мало практичних кроків у цьому напрямку.

Якось на конференції, пов'язаній із проблемами духовності та екології, я говорив: ми не успадкували природу від минулих поколінь, а позичили її в майбутніх. Якщо б кожен належно осмислював питання довкілля, то все було б інакше. І саме змінити ставлення людей до природи — одне з першочергових завдань у контексті вирішення екологічних проблем.

— **Кафедра, на якій Ви працюєте, — один із підрозділів в УжНУ, який і покликаний працювати над розв'язанням таких питань...**

— Наша кафедра є порівняно молодою на факультеті — їй трохи більше 20 років, але склад підрозділу, котрий очолює професор Степан Чундак, є потужним.

Важливо, що маємо свою спеціальність — «Екологія навколишнього середовища». А отже, можемо готувати для потреб регіону й країни в цілому відповідних фахівців. Плюс пишаємося й науковими доробками, методичними розробками, навчальними посібниками з грифом Міністерства освіти і науки України. Крім того, при кафедрі відкрито центр екологічної інформації, який виконує просвітницьку функцію не тільки для студентів, а й викладачів.

— **Зазвичай науково-викладацька діяльність потребує чимало часу. Як Ви поєднуєте сім'ю та роботу?**

— Безперечно, сім'я — пріоритет, і думаю, що для більшості вона є тим осередком, де можемо знайти, зрозуміти, відчути звичайне щастя. Кажуть, люди повинні бути різними, але мені здається: коли в шлюбі жити разом довго (а в мене цього року чверть віку спільного життя з дружиною), то партнери стають дуже подібними між собою, причому як у звичках, так і в поведінці. Моя половинка Оксана — і моя ж колега, кандидат хімічних наук, доцент кафед-

ри аналітичної хімії, а доросла донька Тетяна — аспірант цієї кафедри. Тому, здається, кожен мене розуміє: відокремити роботу й дім повністю неможливо. Це природно, адже присвятивши рідному факультетові понад 25 років, розумієш: він став нашою другою сім'єю.

Аліна ШИШЛОВА,
студентка відділення журналістики.

Кафедру екології та Кохорони навколишнього середовища, колишню кафедру хімічної технології та виробничої екології, уже неможливо уявити без професора, доктора хімічних наук Сергія СУХАРЕВА.

У січні він зустрів своє 45-річчя, і саме тоді хотілося поспілкуватися з іменинником. Але «Погляд» готував спецвипуск до вступної кампанії, тож інтерв'ю із Сергієм Миколайовичем виходить тільки тепер. Утім, як на мене, актуальності матеріал не втратив.

— **Сергію Миколайовичу, ким Ви мріяли стати в дитинстві?**

— Військовим, як дід, навіть їхав до училища, але передумав і вирішив вступати до університету.

— **Як із хіміка стали екологом?**

— Закінчивши хімічний факультет (випускник кафедри аналітичної хімії), вступив до аспірантури. Згодом захистив кандидатську й у 1998 році перейшов працювати на кафедру. Докторську дисертацію підготував уже на іншому підрозділі — екології та охорони навколишнього середовища. Чому саме тут? Екологія та природоохоронна діяльність у цілому стосуються питань виживання людства, що, безумовно, є важливим для сьогодення. Зрозуміло, цей напрямок пов'язаний і з медициною, і з біологією, і з географією, і з хімією та іншими галузями знань. Існує думка: у майбутньому суспільство розвиватиметься за «екогейською» стратегією, тобто екологія може перетворитися в релігію. У такий спосіб зміниться парадигма людства. Причому зазначена стратегія буде настільки визначеною в усіх країнах світу, що визначатиме перспективи розвитку населення планети в цілому. Але не все так однозначно. Виникає

Гуртожиток за євростандартами...

ЖИВЕМО!

Понад 200 студентів УжНУ відтепер житимуть в оновленій частині шостого поверху гуртожитку № 4. Фінансову допомогу в здійсненні капітального ремонту надав угорський фонд PallasAthéné DomusConcordiae. Варто зауважити, що це спільний проект колеґ із сусідньої країни та представників нашої альма-матер, адже остання теж інвестувала немалий відсоток коштів.

Закупили нові меблі, оновили блоки, зробили сучасну кухню. Крім того, є 2 приміщення, у яких юнаки й дівчата зможуть відпочивати, проводити різні заходи. На все це витрачено понад 3 мільйони гривень. Більше 1 млн 800 тис. надала угорська сторона, а близько 1 млн 300 тис. виділив Ужгородський національний університет.

Ректор вишу Володимир Смоланка розповів: «Це не кінець проекту. А тільки початок. Плануємо із шостого поверху рухатися вниз. Отож ті студенти, які нині трохи «засдрять» своїм сусідам з оновленого крила, упродовж найближчих років

Ректор університету, професор Володимир СМОЛАНКА з почесними гостями на урочистому відкритті

матимуть такі ж умови. Думаю, усе це сприятиме тому, щоб молодь із задоволенням училася, а не переймалася побутовими

труднощами. Я завжди кажу нашим студентам: ми, ректорат, адміністрація університету, викладачі, працюємо для вас,

аби ви опанували знання. Цьогоріч плануємо продовжити роботу на п'ятому поверсі». У виші є чимало об'єктів,

Несподівана афера

обіцяв вийти на зв'язок упродовж найближчих двох годин.

Відтак викликали мене. Усе відбувалося за аналогічним сценарієм. Залишивши офіс, ми з подругою, радіючи, чекали дзвінка й мріяли про те, як працюватимемо разом, а ще нас запевнили: отримуватимемо досить немалу суму за невідому роботу.

Через декілька годин нам справді зателефонували й попросили прийти на стажування. Знову з Ольгою дісталися до таємничого офісу, де нас радісно зустріли. За чергою пройшли вже другу співбесіду. І як не дивно, той самий молодий чоловік, котрий представився Олегом, покликав нас. Говорив завуальованими фразами, у швидкому темпі, не зупиняючись, аби людина не мала змоги обдумати своє рішення. Так, буквально за хвилину розповів тематику лекційних занять та швидко перейшов до ГОЛОВНОГО — грошей. Однією з умов проходження стажування мав бути внесок розміром 80 грн, які обіцяли повернути одразу ж, мовляв: «То тільки за літературу, яку Вам будемо давати». Також необхідно було підписати невеликий договір. Звісно, це насторожило обох!

...Саме був ранок суботи. Із

подругою знову завітали в таємничий офіс, майже порожній. Ольга дивно розглядала приміщення. Поки очікували на лектора, уже відомий нам молодий чоловік Олег, як зазвичай, швиденько попередив: поки людина читатиме лекцію, у жодному разі не ставити питань, лише після заняття. Коли воно почалося, розповідали звичайні речі завуальованими фразами, але головню про «квадрант грошового потоку» із поділом людей на багатих, середнього достатку та бідних. Ми ніби обходили тему навколо, поверталися до одного й того ж питання — у компанії під назвою «Толенс» усі люди перетворюються на мільярдерів. На закінчення наш наставник Олег дав домашнє завдання й, звичайно, літературу для прочитання, щось на кшталт: «Як розподілити свій час і стати успішним».

Через декілька днів я захворіла й не мала змоги відвідати так звану роботу, тому далі розповідала вже Ольга. А ставало дедалі цікавіше. Поки я відлежувалася вдома, подруга продовжувала стажування. Наступна тема стосувалася форм обчислення й перерахування валют в гривні. Заняття проводила дівчина, котра швиденько читала лекцію, а трое присутніх студентів

ретельно все записували в зошити й кивали, ніби все зрозуміли. Наприкінці, як і минулого разу, — домашнє завдання, література для прочитання; тільки наставник попередив: завтра доведеться затриматися, бо буде обговорення важливих питань.

Наступного дня жінка, котра вчора проводила лекцію, похапцем повідомляла нову й досить дивну інформацію про яхти, вилли, літаки, мільйони доларів, які їхня «прекрасна» фірма нам зможе... надати. О 8.30 несподівано в кабінет зайшов незнайомиць, а жінка зникла, ніби її не було. Тим часом промовець погрозило, досить грубим тоном почав говорити образливі фрази на зразок: «Ви ніхто та зовуть вас ніяк», виправдовуючи свою манеру викладання тим, що маємо жорстоку реальність, і якщо ми не працюватимемо в цій фірмі, то «згниємо» в цьому світі. Під кінець виступу лектор ніби змінив тон, але залишився в уяві тим же жахливим чоловіком. У цей момент до мозку подруги надійшов інтуїтивний сигнал: «Тікати!» У прямому сенсі. Бо ні про яку роботу з документами не йшлося. Це була типова зустріч з аферистами, котрі за допомогою маніпуляцій, інших відомих завченими фразами. І тільки стан загіпнотизованої людини може далеко непривабливих стінах.

Звісно, на такі афери ведуться

які потребують модернізації, а отже, і фінансування. Зокрема, керівництво планує замінити модульні котельні для гуртожитків №№ 1 — 3. Крім того, серед амбітних перспектив — оновлення матеріально-технічної бази факультетів. Воднораз, за словами В.Смоланки, ремонт у гуртожитку № 4 продовжуватимуть. Ну а на урочисте відкриття сучасно зробленого крила 6 поверху завітали поважні гості. Серед них — Йозеф Бачкаї, заступник держсекретаря Міністерства закордонних справ і зовнішньоекономічних зв'язків Угорщини, Йозеф Бугайло, генеральний консул Угорщини в Ужгороді, представники місцевої влади тощо. Іноземні партнери обіцяють співпрацювати й надалі, адже задоволені якістю виконаних робіт.

Поки ж студенти гуманітарно-природничого факультету з угорською мовою навчання та міжнародники мають чудову нагоду не тільки навчатися за євростандартами, а й проживати в належних умовах.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановна редакціє газети «Погляд»! Турбує тебе звичайна студентка УжНУ. На шпальтах часопису хочу поділитися незвичайною історією та емоціями, оскільки для багатьох моя розповідь може стати своєрідним уроком.

...Нещодавно я активно займалася пошуком підзаробітку. Помітила оголошення: в офіс потрібні люди для роботи з документациєю, гнучким графіком та високим доходом. Зацікавилася такою пропозицією й моя подруга — двом працювати було б легше. Ми зателефонували за відповідним номером. На «другому кінці» повідомили, куди потрібно прийти на співбесіду. Звичайно, щастю не було меж. Але майже водночас з'явилися й сумніви, адже на радощах забули спитати, що це взагалі за робота...

Уже наступного дня, дібравшись за вказаною адресою в домовлений час, побачили невелику кількість розгублених і здивованих людей, котрі теж шукають підзаробітку. У більшості це були студенти. За якийсь час ми заповнили анкети й чекали черги на співбесіду. Через 10 хвилин покликали подругу Ольгу. Приємний молодий чоловік ознайомився з її анкетой, поставив декілька запитань і по-

насамперед ті, хто найбільше відчуває нестачу в грошах, не маючи змоги звернутися за допомогою чи порадою. Тому застерігаю від подібних «капканів». Якщо з'явилися найменші сумніви, особливо коли від вас просять грошей, ідіть із таких фірм якнайшвидше!

Історія ж, про яку розповіла, на сказаному не завершилась. Я з подругою вирішила знову піти в уже відомий офіс, повернути хоч частину грошей. Несподіваний візит стривожив наставника Олега. Він зустрів мене з усмішкою на обличчі, а з несприятною й навіть страхом. Проте кошти так і не віддали, вигадуючи різні відмовки. Після цього ми вже ніколи не поверталися в те жакіття й намагалися забути, як страшний сон.

МАРИНА.

(На прохання авторки її ім'я та ім'я подруги змінено).

Від редакції. Що можна дати до сказаного? Мабуть, тільки одне: поки існує цей світ, існуватимуть і аферисти. Не піддавайтеся на їх «солодкі» авантюри, навіть якщо вам обіцяють сучасні авіалайнери, розкішні авто й великі гроші. А ще: звертайтеся до відповідних правоохоронних органів, щоб припинити діяльність таких шкідливих діячів і вберегти від значних проблем наших колеґ-студентів або інших людей, хто відчуває фінансові негаразди.

ДУХОВНЕ ДОЗВІЛЛЯ

Історію завжди творять тут і сьогодні. Узяти хоч би греко-католицький собор, який уважають однією з найвеличніших архітектурних «родзинок» Ужгорода. Збудували храм завдяки Мукачівській єпархії, що й нині дотримується старовинних законів і обрядів, а також залучає до своїх рядів молодь нашого міста. Для цього й був створений гурток «Студентські зустрічі».

«Саме на «Студентських зустрічах» ми відчуваємо справжню підтримку, спокій і любов, — говорить активістка Яна. — А все розпочалося з того, що отець Ярослав Данко отримав сан і вирішив заснувати невеличку спільноту. Він зателефонував декільком студентам, які були причетні до церкви й запросив зібратися. Я тут трохи менше року й дуже задоволена. Зустрічаємося тричі на тиждень, молимося, ділимося тим, що на душі, та просто гарно

«Студентські зустрічі»: із молитвою та... лижами!

проводимо час. Не варто думати, начебто входимо до якоїсь секти! Усі ми — молоді, амбітні люди, живемо повноцінним життям, але не забуваємо про Бога в серці».

Зібрання проводять о сьомій вечора, у зимовий період у цей час досить темно. При тому протягом двох годин студенти моляться при одній свічці. Це створює неперевершену містичну атмосферу. Здається, що лики святих і справді спостерігають за тобою. Наприкінці ж усі мирно співають під звуки гітари. Виникає враження, ніби настав дружній вечір перед багаттям.

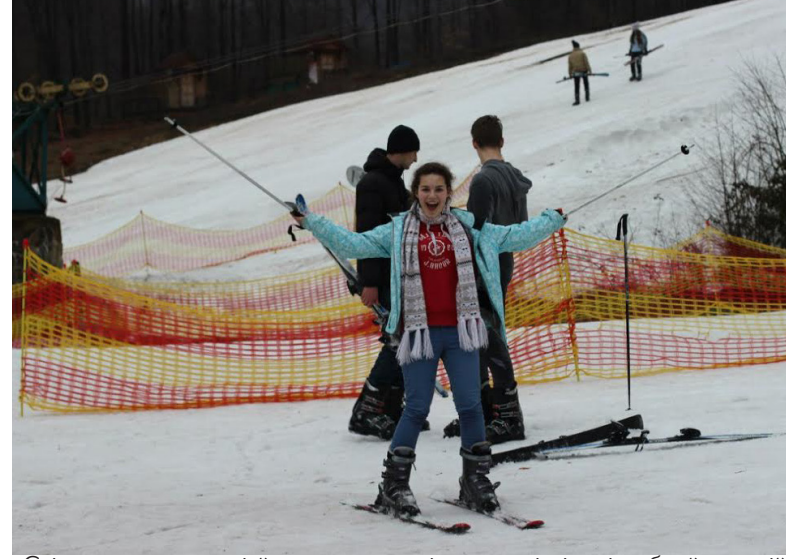
«Звісно, мало хто розуміє таке захоплення. Друзі й колеґи на роботі вважають мене дикуваткою, та я все одно не приховую, що вірю в Бога й хожу до церкви. Коли мама дізналася, то досить перелякалась, але врешті-решт вирішила, що це краще ніж сучасне студентське життя з багатьма спокусливими розвагами. Дійсно, ми не вживаємо ані алкоголю, ані наркотиків, тримаємося подалі від блуду. Почуваю себе набагато краще, коли приходжу

на «Студентські зустрічі», а не до нічного клубу на дискотеку», — прокоментувала Мілана.

Цікавим фактом є й те, що греко-католицька церква чимало допомагає молоді з активним розвитком і відпочинком. Зокрема, члени вищезазваного гуртка часто їздять у гори або ж містами Закарпаття.

«Уперше побувала на конференції в Перечині, і це було максимально несподівано! — ділиться враженнями Вероніка. — Нас усіх посадили в автобус і кудись відправили. Я досить перелякалась, але після приїзду заспокоїлася. Саме в цю мить зрозуміла, що таке пригоди! Також нещодавно відвідали Воеводино. Подорож виявилася просто незабутньою! Ми каталися на лижах, конях і навіть троліях! Звісно, усе супроводжувалося молитвами й богослужіннями: потрібно мати час і потішитися, і про блаженних задати!»

Що ж, укотре можна переко-нати, що студенти — різні люди.

Спілкування для душі й розваги на свіжому повітрі — і добрий настрій забезпечено!

Утім якщо вони з Богом у серці, то це, здається, тільки на краще!

Вероніка СТАНЧАК,
студентка відділення журналістики.

НОВІ ВИДАННЯ

Токар М. Книжка кафедрального життя: короткий нарис та довідкові матеріали з історії кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету / Маріан Токар; ДВНЗ «Ужгор. нац. ун-т», ф-т суспіл. наук, каф. політології і держ. упр. — Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗІПНО, 2015. — 100 с., іл. — Бібліогр.

Книжка присвячена 25-річчю кафедри політології і державного управління УжНУ й уперше знайомить читача з різними тонкощами кафедрального життя з 1990 року до сьогодні. Великоформатне видання, автором якого є завідувач кафедри Маріан Токар, презентували під час Тижня політолога «Відкрита кафедра».

Чверть віку – як на долоні...

У науково-довідковій праці подано етапи розвитку кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету за 1990 — 2015 роки. Історичний нарис містить такі підрозділи, як: «Динаміка розвитку кафедри», «Керівники кафедри», «Якість педагогічних кадрів», «Аспірантура й наукові кадри», «Фахова спеціальність», «Мозаїка навчальних дисциплін та успіхи індивідуальної роботи», «Напрями наукових досліджень і видавничої діяльності».

У «Довідкових матеріалах» зібрано інформацію щодо професорсько-викладацького, аспірантського та студентського складів (подано перелік викладачів і співробітників кафедри за новітню історію, а також усіх випускників), про науково-педагогічну й видавничу діяльність (бібліографія основних видань, захищених дисертацій), спів-

працю з іншими навчальними й науковими центрами.

Книжка інформаційно насичена, і кожен, хто якоюсь мірою пов'язаний із кафедрою та спеціальністю, знайде щось цікаве та навіть згадку про себе...

«Книжкове» роззброєння України

Устінах нашого вишу вперше презентували працю про ядерне роззброєння української держави.

У Науковій бібліотеці Ужгородського національного університету представили «Історію ядерного роззброєння». Автор — Юрій Костенко. Постає достатньо відома в українському суспільстві — громадський діяч, політик, а також людина, котра безпосередньо брала участь у розв'язанні питань, пов'язаних із національною безпекою України. Як повідомив сам творець, ідеться не тільки про передісторію роззброєння нашої країни, а й про те, як це могло вплинути на подальшу долю української політики. Крім того, збірку доповнили бібліографічні дані з життя тогочасних діячів. Також автор показав, яким чином засоби масової інформації України та інших держав зарубіжжя відобразили сам процес роззброєння.

Ю.Костенко висловив споді-

вання, щоб на кожній презентації його книжки були саме студенти — майбутні нашої країни.

Мар'яна ГЛОДАН,

студентка відділення журналістики (заочна форма навчання).

ЗАХОДИ

Убережні світова громадськість відзначила двісті другу річницю від дня народження геніального поета та письменника України — Тараса Шевченка.

До святкування долучилися й представники філологічного факультету УжНУ. Зокрема, захід значною мірою підготували студенти 2 курсу українського відділення під керівництвом доцента кафедри української літератури, заступника декана з виховної роботи Оксани Кузьми. Вона розпочала урочистості словами Ліни Костенко: «Кожна нація повинна мати свою гуманітарну науку у власному неповторному національному варіанті». Також Оксана Юрїївна наголосила, що Шевченкове слово завжди актуальне, бо об'єднує націю, і ми повинні до нього дослухатися.

Відтак талановито читали вірші другокурсниці Корнелія Остапів і Наталія Кузьмак, Вікторія Степанова, четвертокласниці БПЛ «Інтелект». Поезії з циклу «Давидові псалми» прочитували Людмила Сас, Тетяна Лемак та Ірина Камінська. Крім того, Тетяна Лемак і Катерина Дубровська, одинадцятикласниці Ужгородської лінг-

Розуміти Шевченка – зрозуміти себе! На філфаку вшанували Кобзаря

Фото: Медіацентр УжНУ

вістичної гімназії ім. Т.Шевченка, виконали музичні композиції за словами Великого Кобзаря відповідно: «Така її доля...» і «Плавай, плавай, лебедонько». Також присутні переглядали відео, на якому школярі декламували Тараса Шевченка.

Святкування завершила Га-

лина Шумицька, декан філфаку, доцент, словами: «Мені дуже імponує Маланюкова думка про те, що ми розуміємо Шевченка настільки, наскільки розуміємо самих себе...» Зі сказаним важко не погодитися.

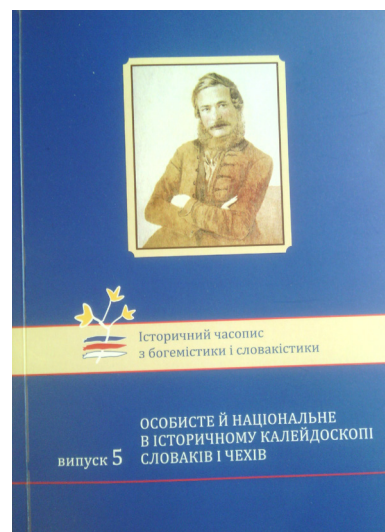
Марина ШУТЯК,

студентка відділення журналістики.

3 історичних вислідів про сусідів

Цьогоріч минає 200 рік від дня народження видатного вченого, поета, публіциста Людовіта Штура. Саме цій події й присвятили кілька публікацій у п'ятому випуску «Історичного часопису з богемістики і словакістики».

У цілому у виданні порушено ряд питань щодо українсько-чесько-словацьких відносин від найдавніших часів до сьогодення. Підібрані наукові статті знайомлять з історичною спадщиною Закарпаття. Крім того, у збірнику чимало архівних матеріалів, які зацікавлять усіх небайдужих до світової історії. Окремо слід відзначити рецензійний блок, що пропонує увазі читача захоплені наукові праці, зокрема

«Історію Угорщини (1000 — 1918)», монографічні дослідження доцентів Ігоря Ліхтея (упорядника видання) та Міхала Сливки тощо.

Григорій ГИРЕВИЙ,

студент відділення журналістики.

ЦИТАТИ

«Огненне слово його наскрізь проймало серце не тільки тих, кому близьке було народне горе, а й тих, кому й байдуже було до того. Всі дивувалися красі та силі тієї простої мови, якою Шевченко виливав свої вірші. Увесь світ став прислухатися до його мови, а на Україні вірші приймали як благовісне, пророче слово».

Панас МИРНИЙ

НАВЧАЛЬНІ ПРОЕКТИ

Ось уже більше року, відколи стартував спільний проєкт Ужгородського національного університету та закарпатського телеканалу «Тиса-1» під назвою «Відкрита лекція». Нагадаємо, що автором ідеї публічного навчання став декан факультету іноземної філології Михайло Рошко. Він першим записав кілька занять, які мали неабиякий успіх серед глядачів. Згодом інноваційними формами навчання скористалися й викладачі інших факультетів нашого вишу.

Мирослава Лендшел, проректор УжНУ з науково-педагогічної роботи, розповіла: «У 2014 році в ректораті було проведено близько двадцяти публічних лекцій. Згодом головний редактор держтелерадіокомпанії «Тиса-1» Мирослав Поляковський підтримав ідею щотижневий запису та показу занять кращих викладачів університету. Проєкт розпочався в січні

Яке майбутнє відкритих лекцій?

2015 року й триває досі. Представники всіх факультетів уже провели лекції; дехто мав кілька таких занять. Доля подальших аналогічних заходів залежить від майбутнього «Тиса-1». Здійснено записи лекцій наставників географічного і юридичного факультетів, а також природничо-гуманітарного коледжу УжНУ. Сподіваємося, проєкт буде затребуваним і надалі».

Усі охочі можуть переглядати виступи не тільки у відведений ефірний час на телеканалі, а й на «Ютубі», де майже всі публічні лекції набрали значну кількість переглядів.

М.Поляковський майбутнє проєкту прокоментував так: «Відеолекції — державне замовлення. Раз на два тижні ми транслюємо виступи кращих викладачів різних факультетів Ужгородського університету. Вибір лекторів і тем бесід — завдання вишу. Якщо говорити про те, чи вплинули вищезазначені заняття на рейтинги каналу, то слід зазначити: проєкт некомерційний та «непопсовий», тому його глядачі — в основному люди, котрі зацікавлені в тій чи іншій темі. Та все ж попит на спільну роботу студії «Експеримент» та ДВНЗ «УжНУ» можна помітити, ознайомившись зі

статистикою на «Ютубі» — близько 300 переглядів на новозаписану лекцію викладачеві отримати не так і складно. Серед найновіших, але високорейтингових — виступи Галини Пащук «Моя чарівна українська мова» (за 48 год. — 110 переглядів). Не поступаються й відкриті лекції Євгенії Напуди «Бібліотека як простір ідей на користь громади» та Юрія Сабадоша «Медіація, конфлікти, переговори» тощо. А найвисокорейтинговою є лекція Михайла Рошка за темою: «Нове прочитання твору Антуана де Сент-Екзюпері «Маленький принц» (понад 2500 переглядів), а також Василя Пойди — «Проблеми енергетичної безпеки» (1650 переглядів). Невдовзі така статистика буде й щодо лекцій інших наставників вишу. Наприклад, можна згадати заняття викладача факультету здоров'я людини Ярослава Філака. Однак триває процес створення національної громадської телерадіокомпанії. Якщо отримаємо державне замовлення, «Тиса-1» існуватиме, а завдяки цьому житиме й проєкт «Відкрита лекція». Усе залежатиме від долі оптимізації культурно-мовного простору. Зовсім скоро все стане зрозуміло».

Юлія МЕДЮХ,

студентка відділення журналістики.

ПРЕС-КЛУБ

В УжНУ – «Український тиждень»

На філологічний факультет завітали відомі журналісти всеукраїнського видання «Український тиждень».

Ініціатором події став професор Любомир Белей. Викладачі підрозділу, а також студенти мали змогу поспілкуватися з головним редактором видання Дмитром Крапивенком та автором багатьох

ФОЛЬКЛОРНІ СКАРБИ
Легенда про вербу

Продовження. Початок у №№ 7 (176) — 8 (177).

Давно це було. У Карпатах жив собі молодий гарний хлопець Іванко. Він був настільки бідним, що не міг порадувати свою маленьку дочку подарунком.

Одного зимового дня вирішив хоч чимось здивувати дитину. Пішов на край села. Дорогою зустрів чарівницю. Та дізналася від хлопця про його мрію й запропонувала Іванкові знайти вербу, а з її черешка зробити сопілку, яка стане чарівною: коли він гратиме на ній, то всі бажання будуть ви-

конуватися. Зачарований хлопець подякував за допомогу.

Іванко знайшов розкішну вербу. Із неї вирізав черешок та зробив з останнього сопілку. Прийшовши додому, спитав дочку, про що вона мріє. Дитина сказала: дуже хоче, аби в неї з'явилися перші весняні квіти.

Іванко здивувався такому бажанню доньки, але вирішив спробувати здійснити її мрію. Узав сопілку й почав награвати мелодію. І трапилося диво — із сопілки вилітали підсніжники, що лягали на сніг.

Дівчина зраділа подарункові. Вона стала найщасливішою у світі. Для неї батько зробив неймовірний подарунок — перші весняні квіти.

Кароліна БОБОНИЧ,

студентка філологічного факультету.

ЧАС ВИБОРІВ

Будуймо майбутнє університету разом із Варшавою...

ВУЖНУ обрали нового голову Студентської ради. Ним став п'ятикурсник історичного факультету Олександр ВАРШАВА. Хлопець від початку навчання у виші брав активну участь у громадському житті університету. Мені випала нагода поспілкуватися з переможцем.

— Як наважилися висунути свою кандидатуру на голову Студентської ради?

— Є досвід роботи в студентському самоврядуванні та бажання розвивати цей напрям у нашому виші. Маю чимало ідей для втілення, і на цій посаді можна їх реалізувати. Зокрема, серед перспектив — ідея структурувати й реорганізувати саму Студентську раду з метою активної й продуктивної роботи.

— Що можете сказати про суперників?

— Були ще два кандидати, які склали достойну конкуренцію, але проголосували за мене, тому впродовж року (сама на такий термін обирають голову) повинен довести свою працездатність на цій посаді.

— Що б Ви хотіли перейняти з діяльності попереднього голови Студентської ради?

— Від попереднього очільника Студради хочу перейняти його комунікабельність, уміння легко знаходити спільну мову з людьми. Своєю чергою, планую започатку-

вати внутрішні традиції Студради, те, що об'єднувало б людей, формувало б міцний колектив. Крім того, уже проводимо конкурс разом із керівництвом Ужгорода «10 першочергових кроків влади, щоб зробити місто кращим». Кожен студент має можливість долучитися, написати проект, навіть — виграти грошову винагороду. І це лише перші кроки.

— Що б порадили студентам нашого вишу?

— Бажаю максимально корисно використати період перебування в університеті, бути активними і в навчанні, і в дозвіллі, аби студентські роки стали для них дійсно найкращими. Я, своєю чергою, докладу якомога більше зусиль для того, щоб допомогти в цьому.

Маріанна ЛЕПАЙ,

студентка відділення журналістики.

...А шлях у науку прокладаймо з Маховською!

Наприкінці березня у великій залі ректорату зібралися члени Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих учених ДВНЗ «УжНУ».

Засідання розпочав шестикурсник медичного факультету Володимир Смоланка. Він запросив до слова проректора з наукової роботи Ігоря Студеняка, котрий привітав із початком вагомий для вишу діяльності: «Це важливе зібрання, яке започатковує НТСА. Керівництво університету підтримує науководослідницьку роботу студентів, бо наука — невід'ємна складова розвитку вишу. Ми й надалі будемо сприяти відповідній діяльності, допомагатимемо в організації конференцій, стимулюватимемо для участі в олімпіадах, конкурсах наукових робіт, бо це все наповнює скарбничку досягнень нашої альма-матер. Бажаю успіхів та всього найкращого!»

Після оголошення порядку денного головою засідання обрали студента факультету інформаційних технологій М.Кобилянського, а секретарем — В.Смоланку. Також визначили склад лічильної комісії.

Спочатку затвердили Положення про вибори голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених ДВНЗ «Ужгородський

національний університет». Дали заслухали програмну доповідь єдиного наперед зареєстрованого кандидата на посаду очільника НТСА Катерину Маховську, чотвертокурсницю медфаку. Вона висловила своє бачення подальшого функціонування СНТ, зокрема говорила про необхідність належного інформаційно-технічного забезпечення, оцінювальну роботу всіх гуртків, залучення молоді до наукової діяльності. Крім того, зауважила: доцільно б провести в нашому ВНЗ винайково англійську конференцію, що практикують у провідних університетах, та організувати курси іноземних мов. Програму претендентки підтримали: відповідно до результатів виборів, за неї проголосували 54 делегати із 62.

Оскільки Наукове товариство поділяється на 2 структурні підрозділи: Наукове студентське товариство та Раду молодих вчених, то В.Смоланка запропонував призначити К.Маховську в.о. голови НСТ до початку нового навчального року. Очільника НТСА обирають на два роки з правом переобрання на такий самий термін. Тож подальший розвиток студентської наукової діяльності в альма-матер тепер значною мірою залежатиме від нового керівника.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

«Погляд».

Фото Олеси МАТІЙ

ПРИВІТАЛИ

До святкування Міжнародного жіночого дня приєдналися й студенти УжНУ.

Так, на факультеті міжнародної політики, менеджменту

ОСВІТА ЗА КОРДОНОМ

Олександр Анісімов, студент 3 курсу математичного факультету, був одним із обраних до семестрового навчання в Поморській академії в Слупську (Польща). Своїми враженнями охоче поділився з «Поглядом».

— Як тобі Польща очима не студента, а туриста?

— Сусідня країна як складова Європи приваблива архітектурою: середньовічні забудови міст, замки різних епох, готичні костели — усе, що характерне для Старого континенту. При тому Польща є доступнішою в економічному плані, ніж більшість країн ЄС, оскільки не перейшла на євро, а досі користується своєю валютою — злотим. Варто зауважити, що тут добре розвинена транспортна система: потяги, автобуси, літаки... І на все діє студентська знижка — 51%! Це дає можливість за доступною ціною об'їздити всю країну. А мандрувати справді є куди: значущі міста, такі як Краків, Варшава, Гданськ, знаходяться в різних частинах держави.

— Наскільки важко долати мовний бар'єр?

— Польська наблизена до української, оскільки теж належить до групи слов'янських мов. Значну частину сказаного чи написаного зрозуміти неважко. А ось щоб почати говорити, потрібно докласти більше зусиль, особливо коли йдеться про слова, незвичні для українського вуха. Та як говоритися, головне — бажання й терпіння, і все буде можливим!

— Траплялися які-небудь курйозні ситуації?

— Іноді на парах дізнавався нові слова, які нам близькі за звучанням, але різняться за значенням.

— А як щодо навчання?

— Коли приїхав за кордон, то відразу подумав: тут усе на-

У гостях добре, а вдома ще ліпше

Українські виші послугуються європейською структурою здобуття освіти, зокрема Болонським процесом, який отримав назву від італійського міста Болонья, де були вперше започатковані такі ініціативи.

Як зазначено на сайті Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», інтеграційний процес у науці й освіті має дві складові: формування співдружності провідних європейських університетів під егідою документа, названого Великою хартією університетів, та об'єднання національних систем зазначених галузей у європейський простір з єдиними вимогами, критеріями й стандартами. Головна мета — консолідація зусиль громадськості й урядів країн для істотного підвищення конкурентоспроможності європейської системи науки й вищої освіти у світовому масштабі та ролі названої системи в суспільних перетвореннях.

В ідеалі складний і суперечливий Болонський процес має відкрити перед студентом безліч перспектив та підвищити якість освіти. Попри те, що існує чимало проблем на шляху до її здобуття, усе ж закарпатські спудеї можуть оцінити досягнення європейської культури, проаналізувати й порівняти рівень навчання та умови проживання за кордоном із вітчизняними аналогами.

Усе для вас, дівчата!

та бізнесу головним сюрпризом для прекрасної половини став святковий торт і квіти-цукерки. Математики власноруч виготовили надписи-побажання «радості», «щастя», «здоров'я», «кохання»

«миру» й прикрасили ними стіни підрозділу. На філфаку чоловіки привітали дівчат із надписом «8 Березня» та квітами-цукерками.

Отож багатьом красуням буде що згадати!

Сніжана ТЮК,

студентка відділення журналістики.

Олександр АНІСІМОВ: «...Головне — бажання й терпіння, і все буде можливим!»

багато легше. Іще ніколи так не помилявся! Траплялися й вільні від навчання дні, але потім не мав часу навіть поїсти. Воднораз більшість занять цікаві, тому легше засвоювати матеріал. Наприклад, є лекції, які тривають по 3 години. Думав, їх нереально висидіти, але якось звик. Однак не дай Боже такий досвід перейняти УжНУ!

— На завершення розмови: що б порадили новому «набору» для поїздки до Слупська?

— Їхати, налаштувавшись на нове сприйняття світу, інше бачення студентського життя та можливостей, які має молодь у XXI столітті. І звісна річ, раджу розпочинати вивчення мови якомога раніше!

За наочним прикладом далеко ходити не доводиться. Студент 3 курсу чеського відділення філологічного факультету Віктор Федурця радо розповів про особливості навчання в Чехії. За словами хлопця, усі предмети переважно вибирає сам спудей і записує собі за допомогою загальноуніверситетської електронної системи. Існує поділ навчальних курсів: обов'язкові, обов'язково вибіркові й вибіркові — від цього залежить і власний графік навчання. Левову частку відводять самостійному опрацюванню матеріалу; семінари й практичні заняття — лише з певних дисциплін, більшість предметів мають тільки лекційну складову. Система оцінювання повністю базується на кредитах; при тому залікових книжок

немає, а рейтинг уносять до названої електронної системи.

Щодо умов проживання, то гуртожитки в Чехії набагато кращі ніж у нас. І ціна значно вища. У кімнатах (по дві в блоці) мешкають в основному 2 — 3 людей. «Життя веселе, однак проблема в тому, що немає колег, із якими навчаєшся й дружиш із першого курсу. Адже не ходиш разом на всі пари; кожен вибирає заняття, які хоче, — говорить В.Федурця. — Ти маєш одногрупників, але можеш із ними перетнутися тільки на 1 — 2 парах у тиждень. Там усе для мене незвичне й нестандартне. Виклад матеріалу суттєво відрізняється: наставники можуть дати лише назви підручників і посібників, а весь «тягар» засвоєння інформації лежить на тобі».

За словами хлопця, у «західніших» європейців менталітет дещо інший. Там немає стереотипу, що дитина відразу після школи повинна вступати до вишу. Юнаки й дівчата вчаться в коледжах і ліцеях, потім улаштовуються на роботу, мають середню заробітну плату, яка їх задовольняє, а до університету вступають у більш зрілому віці, уже, як правило, із певними стійкими моральними принципами й життєвим досвідом.

На завершення розмови Віктор додав: «Складно порівняти, звичайно, де краще жити й навчатися; як кажуть, у гостях добре, а вдома ще ліпше».

Оксана ПІТРА,

студентка відділення журналістики.

ЗНАЙ НАШИХ!

Студент-медик УжНУ — гідний очільник делегації UMCA на Мальті

Ukrainian Medical Students' Association, очільником якої став віце-президент UMCA з міжнародних відносин, студент УжНУ Володимир Смоланка, узяла участь у роботі 65-ї генеральної асамблеї International Federation of Medical Students' Associations (IFMSA) у Сейнт-Полс-Беї (Мальта).

«Це моя третя генеральна асамблея IFMSA. До цього був у Тунісі 2014 р. та в Туреччині 2015-го. На 63-ій генеральній асамблеї в Тунісі мав честь уперше представляти UMCA та Україну перед президентами більш ніж 90 асоціацій-членів IFMSA. Тоді ми були новачками, претендували на позицію candidate member. Цього року вдруге представляв, так би мовити, «зрілу» асоціацію студентів-медиків України перед президією, адже подали заявку на повноцінне членство у федерації», — ділиться враженнями В.Смоланка.

Відомо, що в березні 2013 року UMCA вже отримала членство у федерації як кандидат. А ось саме цього року наша делегація повноцінно долучилася до IFMSA. Таким чином, UMCA — перша організація в історії України, котра представляє студентів-медиків держави на міжнародному рівні.

«Приємно, що ми виправдали надії IFMSA й продовжуємо розширювати зв'язки та зміцнювати вплив на міжнародній арені. Найкращим підтвердженням цього є кількість контрактів на закордонні стажування для студентів-медиків України. У 2015 році отримали 10 пробних обмінів, у 2016-му збільшили їх до 32. За результатами асамблеї на Мальті, маємо попередні домовленості щодо 73 контрактів! Крім того, отримали нарешті право голосу на пленарних засіданнях асамблеї. Наразі можемо впливати на всі важливі питання федерації!» — констатував Володимир.

Довідково: IFMSA — союз студентів-медиків, до якого входять 127 студентських організацій зі 119 країн світу. У федерації більш ніж 3 мільйони юнаків і дівчат, що дає можливість мати впливову позицію з вирішення проблем охорони здоров'я, прав людини, медичної освіти. IFMSA входить до Всесвітньої організації охорони здоров'я, Світової асоціації лікарів, активно контактує з іншими міжнародними студентськими організаціями.

UMCA — загальноукраїнська молодіжна асоціація студентів-медиків усіх вищих навчальних закладів України, зокрема й медичного факультету УжНУ.

Марія ШЕПЕЛЬ,
студентка відділення журналістики.

Карім АБУЗІЄД (президент IFMSA), Володимир СМОЛАНКА (віце-президент UMCA), Корнелія МАЦЕВІЧУЙТЕ (віце-президент IFMSA з міжнародних зв'язків), Густаво МАНАЙА (віце-президент IFMSA з нарощування потенціалу), Мустафа АЛПАЙ (віце-президент IFMSA з PR), Петар ВЕЛІКОВ (віце-президент IFMSA з організації заходів).

Волейбольні, кубкові, наші!

У спорткомплексі УжНУ розіграли Кубок Закарпаття з волейболу серед жіночих команд.

У змаганнях виступили 8 колективів, із яких найкращою стала збірна Ужгорода, у складі якої грали студентки УжНУ Катерина Стегура, Марія Ковач, Анастасія Леньо, Мар'яна Повідайчик, Олена Бабич та Наталія Бай.

Головний тренер команди,

майстер спорту з волейболу Ірина Сущенко розповіла: «Особливо цікавими були фінальні змагання, де зустрілася четвірка найсильніших: колективи «Ужгород-1», «Мукачево», «Свалява» та «Іршава». Традиційно вони показують хорошу гру. Цьогоріч «Іршава» та «Свалява» відчайдушно змагалися за третє й четверте місце, а напружений двобій за головний трофей виграли представниці обласного центру, здолавши мукачівок. «Два роки поспіль

ми зупинилися за крок до головного призу, але сьогодні нам удалося отримати Кубок. Висловлюю безмежну вдячність своїм дівчатам, які докладали чимало зусиль, аби стати найкращими».

Призерок нагородили грамотами та медалями, а команду-триумфатора ще й красивим Кубком.

Отож щирі вітання кращим і насамперед нашим дівчатам!

Віра ЛАБИЧ,
студентка відділення журналістики.

Обрано красунь факультету здоров'я людини

Молодість і краса завжди приваблюють. Тим паче, на факультеті здоров'я людини

22 березня в одному з нічних клубів міста відбулося святкування третьої річниці факультету здоров'я людини. У рамках заходу провели конкурс «Міс факультету-2016».

Урочистий вечір відкрили запальні ведучі, які не дозволили сумувати жодному з присутніх, — Олеся Мазюта та Іван Граб. Аби дати хороший старт заходу, до слова запросили головну леді факультету — Олену Дуло. Декан привітала всіх із днем народження підрозділу, наголосила на невпинному розвитку та відкритті двох нових відділень на факультеті здоров'я людини, а також висловила подяку студентам і викладачам: «Саме ви створюєте позитивний імідж. СЛАВА ФЗЛ! СЛАВА УжНУ!»

Відтак стартував конкурс. Цьогоріч за корону змагалися 9 красунь. Життєрадісні, розумні, красиві та щирі дівчата намагалися якомога краще показати себе в

кожному з виходів. Незважаючи на хвилювання, учасниці впевнено крокували до своєї мети — здобути симпатію членів журі та глядачів.

Конкурсантки змагалися в чотирьох виходах. Розпочали з ділового стилю. Елегантні чорні сукні тільки підкреслювали красу кожної з претенденток. Опісля першого виходу презентували ролик зі світлинами учасниць, під час якого ведучі розповідали про мрії кожної з дівчат. Таким чином глядачі могли краще познайомитися з красунями й зрозуміти, котра з них їм найбільше імponує.

Другий вихід — спортивний. Учасниці мали змогу розкрити красу своєї фігури. Далі була хореографічна постановка від педагога ССТ «Бліц» Галини Михайлової. Під час танцю конкурсантки продемонстрували чудове відчуття ритму та вміння володіти своїм тілом.

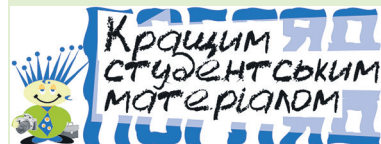
Яскравим доповненням вечора були виступи талановитих студентів факультету здоров'я людини, а саме: третьокурсників Олеси Мельник, Романа Пайди й

Павла Лидка. Вони продемонстрували красу голосів. Запальний джайв та пристрасна румба у виконанні Тараса Міщана та його партнерки також не залишили глядачів байдужими.

Останнім виходом дівчат була поява у вечірніх сукнях. Затамувавши подих, елегантні претендентки чекали оголошення довгоочікуваних результатів. Отже, здобули перемогу в таких номінаціях: «Міс інтернет-симпатій» та «Міс глядацьких симпатій» — Олеся Губаль, «Міс фото» — Валерія Бондаренко, «Міс елегантність» — Мар'яна Домашчик, «Міс спорт» — Діана Морека, «Міс артистичність» — Наталія Вейкай та «Міс привабливість» — Надія Ходаковська.

Титули другої та першої Віце-міс отримали Елеонора Галамбоші й Діана Леньо відповідно, а переможницею конкурсу стала Ніколетта Кобец. Вітаємо красунь і бажаємо нових успіхів та подальших перемог!

Агнеса САБЕЛКО,
студентка відділення журналістики.

«Погляду» в №№ 1 — 2 (182 — 183) визнано: матеріал про географічний факультет «Земля — наш дім, знай лад у ній!» Олеси МАТІЙ, студентки 3 курсу відділення журналістики. Вітаємо авторку!

МІЖ НАМИ, ДІВЧАТАМИ...

— Що потрібно зробити дівчині, аби схуднути на 10 кг?
— Змити косметику!

Хочете «відікнути» жінку на 15 хвилин? Спитайте, що вона завтра одягне на роботу!

Тільки в гуртожитку можна зробити вінегрет із нічого й тільки там можна не встигнути його спробувати.

ЖІНОЧІ ФРАЗИ

Я дивлюся на світ блакитними очима через рожеві окуляри, і мені фіолетово!

Коли вже навчаються проводити світло в жіночі сумки? Дуже треба!

Жінка повинна бути коханою, щасливою й красивою! А більше вона нікому нічого не повинна.

Усміхнися незнайомцю — нехай помре...

Джерело: pan-ta-pani.com.

ОГОЛОШЕННЯ

Студентський квиток за № 9023831, виданий четвертокурсникові математичного факультету Степанові Михайловичу МАРИНОВИЧУ, уважати НЕДІЙСНИМ.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues>

А з кращими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook <https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad>

Орган вченої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення № 134.
Ціна — безкоштовно.

Виходить щомісяця.
Номер підписано до друку: 30.03.16.

Засновник і видавець — Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород,
вул. Підгірна, 46.

Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28.
тел.: (352) 52-27-37, 0673501794.
Наклад 1000 примірників.
Формат А 3, 2 ум. друк. арк.

Адреса редакції: 88016, м. Ужгород, вул. Університетська, 14.
Поштова скринька: poglyad@uzhnu.edu.ua
Тел.: 0934314562.

Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор В.Ю.ТАРАСЮК.

Верстка: О.В.МАТІЙ.
Набір: М.М.ЗЕЛІНСЬКА.
Коректура: М.Б.ГАРАЗДІЙ.